

Montserrat Moltó, passió pel cant

Maite Grau

Montserrat Moltó va néixer a Vilassar de Mar el dia 11 de gener del 1925 i va morir el dia 9 de setembre del 2008. Ja de ben petita la música i el cant, sobretot, eren la seva preferència principal, tant, que de ben joveneta va demanar d'anar a estudiar música i cant amb Trinitat Sánchez; alumna aplicada immediatament, la senyoreta Sánchez es va adonar de la seva bona veu i musicalitat.

Cap a l'any 1940 es va formar a Vilassar de Mar el Grup de sarsuela Amadeo Vivés, el director del qual era Domingo Pera i els ajudants musicals eren Trinitat Sánchez, Ramon Castells i Maria Casanovas. La gran majoria de músics de l'orquestra i els cantants eren de Vilassar de Mar.

Montserrat Moltó va ser una de les cantants destacades, junt amb Jeroni Gelpí, Teresa Nin, Vicenta Mayor i Josep Baylach, que feien de parella còmica, Pascual Garcia còmic i molts d'altres, tots excel·lents cantants i actors.

Entre totes les sarsueles que va interpretar Montserrat Moltó, destacarem:

Molinos de Viento, del compositor Pablo Luna Carné, llibret de Luís Pascual Frutos, l'1 de febrer de 1941 al Teatro Circo i el 23 de febrer de 1941 a l'Amistat de Premià de Mar. Aquí feia el paper de Mary.

La Canción del Olvido, del compositor José Serrano Simeón, llibret de Federico Romero i Guillermo Fernández Shaw, el 19 de desembre de 1941. Aquí era Rosina, la protagonista, i va debutar en aquesta sarsuela quan només tenia 18 anys.

Los Claveles, del compositor José Serrano Simeón, llibret de Luís Fernández Sevilla i Anselmo Carreño, el 12 i 13 de setembre de 1942 a l'Amistat de Premià de Mar. Aquí feia el paper de Paca.

El huésped del Sevillano, del compositor Jacinto Guerrero, llibret de Juan Ignacio Luca de Tena i Enrique Renyo, el 27 d'agost del 1942 al Teatro Circo. Aquí feia el paper de Teresa.

La Alsaciana, del compositor Jacinto Guerrero, llibret de José Ramos Martín, el 28 de juliol del 1943 al Teatro Circo. Aquí feia de Margot, la protagonista.

La del Manojó de Rosas, del compositor Pablo Sorozabal, llibret de Francisco Ramos de Castro i Anselmo C. Carreño, el 22 de setembre de 1943 al Teatro Circo; va fer el duo paper Ascensió.

Luisa Fernanda, del compositor Federico Moreno Torroba, llibret de Federico Romero i Guillermo Fernández Shaw, el 24 de juny del 1943 al Teatro Circo. Aquí feia el paper de la Duquesa.

El Conde de Luxemburgo (opereta), del compositor Franz Lehar, llibret d'Alfred Maria Willner i Robert Bodanzki, el 9 i 10 de setembre de 1944 a l'Amistat de Premià de Mar i el 19 de setembre de 1944 al Teatro Circo; aquí feia el paper de Julieta.

Josep Baylach i Pere Domènech, directors escènics d'algunes sarsueles, digueren d'ella per escrit: «Montserrat Moltó, primer, una esperança i arribant a una gran realitat, en les brillants actuacions com a tiple, deu vegades».

Jo, que vaig tenir el privilegi de conèixer la Montserrat Moltó a fons, ja que em coneixia de petita i ja, de més grans, vàrem fer alguns circuits per Europa organitzats per mossèn Aureli Gómez de Cadiñanos quan era rector de la parròquia de Sant Genís de Vilassar, us puc dir que era fantàstic pujar a l'autobús i sentir-la cantar i parlar de sarsueles durant tot el viatge, això que llavors ella ja rondava els 80 anys.

Gràcies Montserrat,
pels teus cants i la teva bondat.

Fotografies cedides per la família.
Informació i programes M. Gracia Gelpí.
Informació oral Vicenta Mayor.

Montserrat Moltó
en el paper de Luisa Fernanda.

